

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 68 Stemmer.

Sagen gaar nu til Landstinget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Teaterdrift.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2071 ff.)

Sagen sættes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Philipsen): Det Forslag, for hvilket jeg i Aar ligesom i Fjor har den Ære at være Ordfører, var i Fjor Genstand for en saa udtømmende 1ste Behandling, at der ikke for mig er stor Anledning til at komme ind paa Forslagets enkelte Bestemmelser. Jeg vil til Slutning gøre nogle Bemærkninger derom, men det skal ikke være Hovedindholdet af, hvad jeg ønsker at forelægge det høje Ting her i Dag. Derimod turde der være naturlig Anledning for Ordføreren til at gøre opmærksom paa de Begivenheder, der paa det her foreliggende Omraade ere passerede, siden Lovforslaget i forrige Samling var til Behandling her i Tinget, og som i flere Henseender have Interesse med Hensyn til Bedømmelsen af vort Lovforslag. Den første Begivenhed, der er foregaaet, og naturligvis den vigtigste, det er, at der er foregaaet et Skifte i Justitsministeriet. Vi have en anden Justitsminister over for os, end vi havde i forrige Samling. Det er jo ikke Sæd her i Landet at rose sine politiske Modstandere. Jeg skal derfor indskrænke mig til den ene Bemærkning, at værre Udsigter for Lovforslaget, end vi havde under den forrige Justitsminister, kunne vi ikke have under den nuværende. Jeg betragter altsaa dette for saa vidt som en glædelig Forandring. Derimod er der sket noget andet, som det ogsaa er blevet paalagt os at opfatte som noget glædeligt, nemlig den Række af Bevillinger, som den nuværende Justitsminister har udstedt ganske kort Tid før og lige efter, at nærværende Rigsdagssamling var begyndt. I vort frivillige Regeringsorgan indeholdtes der kort efter disse Bevillingers Udstedelse en Artikel, i hvilken

det fremhævedes, i hvor høj Grad særlig Folketinget maatte være den høje Regering taknemmelig for, at disse Bevillinger vare blevne udstedte; vi kunde nu i Tryghed, Fred og Ro arbejde paa den Lovgivning, hvorom der kunde være Tale paa dette Omraade. Det er ogsaa fuldkommen rigtigt; jeg tvivler heller ikke om, at alle Folketingets Medlemmer føle stor Taknemmelighed over for Regeringen. Det er jo paa dette Omraade som paa adskillige andre Omraader, at vi have en Regering, som handler paa vore Vegne og giver os Lov til at tale om Sagen. Men den Taknemmelighed, om hvilken der her kan være Tale, burde i den paagældende Artikel ikke have været begrænset til Folketinget eller til Rigsdagen, men den burde have været udstrakt som Pligt til hele det danske Folk eller i alt Fald til den Del af det danske Folk, som bor i Kjøbenhavn. Det har nemlig næppe været bemærket, at hele det danske Folk har været udsat for en meget stor Fare, som kun ved den højtærede Justitsministers Indgriben er bleven lykkeligt afværget. Forholdet var jo dette, at ifølge Teaterloven, af 12te April 1889 var Justitsministeren ikke berettiget til før 1ste Oktober 1899 at udstede ny Teaterbevillinger, som gjaldt længere end til 1ste April 1900, eller at forlænge de for Tiden gældende Bevillinger for et længere Tidsrum end til 1ste April 1900. Det forekom os i Folketinget, at der var en naturlig Opfordring for Regeringen og de Justitsministre, vi have haft siden 1889, til at tage Spørgsmaalet op om en ny Lovgivning paa dette Omraade. Men de Justitsministre, vi have haft, have ikke følt nogen saadan Forpligtelse. Der var saa nogle private Medlemmer af Tinget, der toge denne Op-gave paa sig i forrige Samling, nemlig Forslagsstillerne til det nærværende Forslag. Men vor Gerning blev ikke modtagen med særlig Paaskønnelse fra den daværende Justitsministers Side, tværtimod, han mente, at vi derved havde indladt os paa noget, vi skulde have holdt os borte fra. Og heller ikke Forhandlingen i Udvalget ledede til noget som helst Resultat. Jeg vil ikke tale om, hvad saadanne Smaafolk som vi Forslagsstillere kom med, men endogsaa Forslag og Tanker, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), der i det mindste en Gang har været i Besiddelse af det Embede, til hvilket Vorherre plejer at knytte Forstanden, end ikke de Tanker, han fremsatte, mødte nogen som helst Paaskøn-